

ΑΝΤΥΠΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΣΤΙΚΗ.

Υπεύθυνος Συντάκτης
Ν. Σ. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ.

Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν ἀνάτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖτω μοι.
Μάρκ. κεφ. ἡ 34-38.

Πᾶσα ἀίτησις δεκτὴ ὑπὸ ἰδιαιτέραν συμφωνίαν.
Αἰτήσεις ἀπευθυντέαι:
Ἐφημ. « Ἀντύπας »
Ἀργοστολίον.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ.
Ἔτος . . Δραχ. 5.
Ἀλλοδαπῆς Φραγ. 10.
Ἐκδιδ. καθ' ἑβδομάδαν.

Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ Ἰδέαν μὴ δυναμένων κτείνειν
Ματθ. κεφ. ἰ 28.

Ἡ ἸΣΧΥΣ ἘΝ Τῇ ἘΝΩΣΕΙ.

ΛΑΕ!

Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξεδόθη τὸ πρῶτον φύλλον ἡμῶν ὑπὸ τὸν τίτλον « Ἀντύπας » καταδιωκόμεθα ἀμειλίκτως, ὡς μὲ βλέπεις καὶ σὲ βλέπω, διὰ πολυειδῶν καὶ πολυτρόπων μέσων ὁ τίτλος κυρίως οὐκ εἶα καθεῦδεν τοὺς γραφειοκράτας καὶ χρηματιστὰς δαιμονίστας κυριολεκτικῶς αὐτούς. Ἐάν οἱ ἐκ τοῦ ἰδρώτος, τῶν δακρύων καὶ τοῦ αἵματος τοῦ λαοῦ ζῶντες ἐν τῷ βορβόρῳ μπλὲ αἵματος χοῖροι ἐνόμισαν, ὅτι διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Ἀντύπα θὰ διαλυθῇ ὡς καπνὸς ἡ ἐν Κεφαλληνίᾳ ριζοβολήσασα πλέον σοσιαλιστικὴ Ἰδέα, ἠπατήθησαν φεῦ! ἀπάτην οἰκτροτάτην οἱ λύκοι καὶ αἱ τίγρεις, διότι ἡ Ἰδέα μετὰ πᾶσαν παροδικωτάτην πτώσιν ὡς νέος Ἀνταῖος ὑψηλότερον ἀνεγείρει ἑαυτήν τὸ «πατάξω τὸν ποιμένα καὶ διασκορπισθήσεται τὸ ποίμνιον» ἔχει ὀλιγοχρόνιον μόνον ἐφαρμογὴν, οὐριος δ' ἄνεμος φυσᾷ πανταχόθεν διὰ τὴν ἀσφαλῆ ἀγκυροβολίαν τοῦ ἀνθρωπίνου σκάφους εἰς τὸν εἰρηνικὸν λιμένα τοῦ πραγματικοῦ Ἀνθρωπισμοῦ ὑπὸ τῆς σήμερον πρωτοστατούσης ἐν τῷ κόσμῳ Ἐργατικῆς τάξεως, εἰς ἣν περ ἀνήκει καὶ τὸ ἱστορικὸν τῆς ἀνθρωπότητος μέλλον, ὡς ἐβροντοφῶνει ὁ μέγας καὶ ἀτρόμητος Φερδινάνδος Λασσάλ κατὰ τὴν Γαλλικὴν τοῦ 1848 ἐπανάστασιν.

Λαε!

Καταδιωκόμεθα, διότι τὸ φύλλον ἡμῶν δὲν γράφει ἀρίθμη ὁ κ. Γιαουρτατζῆς καὶ ὁ κ. Παδελάς καὶ ἀνέλαθε τὰς παραβάσεις τῶν καθηκόντων του καὶ τὰς ἀθετήσεις τῶν νόμων.

Ἡ ἐλευθερία τῆς συνειδήσεως καὶ ἡ ἐλευθεροτυπία παλαιάσαι δεινῶς πρὸς τὰ ἱεροδικεῖα τοῦ μεσαιῶνος ἐφύλακται σήμερον νῆαν ἱερὰν ἐξέτασιν εἰς τὰ νεώτερα

γραφειοκρατικὰ τοῦ τρέχοντος αἰῶνος σφαιριστήρια, οὕτω δὲ ἡ καθιερώσασα τὰς ἐλευθερίας ταύτας μεγάλη Γαλλικὴ Ἐπανάστασις προκαλεῖται φοβερωτέρα πρὸς ἔλευσιν, ἵνα δι' αἱμάτων, σαρκῶν καὶ μυελῶν τῶν ἱεροδικαστῶν χρωματίσῃ τὴν βίβλον τοῦ τρέχοντος αἰῶνος καὶ ἐπιγράψῃ ἐπ' αὐτῆς: Ποιῆ, Θάνατος τοῖς Ἱεροδικασταῖς: ἡ ἐλευθερία τῆς συνειδήσεως καὶ ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου ὕψωσαν τοὺς ἡμετέρους προγόνους εἰς τὰ δυσθεώρητα ἐκεῖνα ὕψη τῆς φιλοσοφίας, τῆς ἐπιστήμης, τῆς τέχνης, διότι καὶ αὐτοὺς τοὺς θεοὺς αὐτῶν ἠδύνατο οἱ πρόγονοι ἡμῶν εἰς τὰ τρωτὰ νὰ διακωμωδῶσιν ἀναβιβάζοντες αὐτοὺς περιπαικτικῶς ἐπὶ τῆς σκηνῆς: (Ἴδε μυθολογίαν Decharme καὶ Ἀριστοφάνους καὶ λοιπῶν κωμωδίας). Τὴν ἐλευθερίαν ταύτην ζητεῖ τὸ ἀνήσυχον πνεῦμα τοῦ αἰῶνος τούτου, ὅστις, εἴπερ τις καὶ ἄλλος, ἀπαιτεῖ τὰ δικαιώματα τοῦ ἀποκτηνωθέντος ἀνθρωπισμοῦ.

Ἄλλ' ἐν Ἑλλάδι δυστυχῶς οὔτε τὴν ἐλευθεροφροσύνην καὶ τὴν ἐλευθεροτυπίαν τὴν συνταγματικὴν τὴν ἀφιερθεῖσαν εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν Ἑλλήνων πρὸς ἀκριβῆ τήρησιν, οὔτε αὐτὴν φεῦ! δι' ἔργων δὲν δύναμεθα νὰ ἐξασκήσωμεν καὶ διὰ τὰ πάγκοινα κακουργήματα τῶν ἐπισήμων τὰ δόντια κρατοῦν τὴν γλῶσσαν μας μόνον δ' ὁ ριζώσας πλέον «Ριζοσπάστης» γράφει τοσοῦτον παρρησία, ὥστε νὰ παρακινή ἡμᾶς πρὸς μίμησιν: ἄλλ' ἐκ σοῦ, ὦ Λαε, ἐξαρτᾶται νὰ τὸν μιμηθῶμεν ἡμεῖς, ἂν γράψωμεν, ὡς ὁ «Ριζοσπάστης», θὰ πάθωμεν τὴν διακοπὴν τοῦ φύλλου, ἐνῶ, ἂν ποτε καταδιωχθῇ ὁ «Ριζοσπάστης» ὑπὸ τῶν φωτοσεβαστῶν, πεποίθαμεν ἀκράδαντον, ὅτι ὀλόκληρος ὁ ἐλεύθερος Ἑλληνισμὸς καὶ μέρος ἐτι τοῦ ὑποδούλου θὰ σηκωθῶσιν εἰς τὸ πόδι καὶ τότε εἰς τὴν πνοὴν καὶ μόνην τοῦ βρυχηθισμένου Ἑλληνικοῦ λέοντος θὰ πέσωσι λιπαθύμοι χαμαὶ οἱ ψόφοδες λαγῶι τῆς Γραφειοκρατίας καὶ αἱ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1.55.44.0013.410003

Ορασιόειλοι ποντικοί του Χρηματιστηρίου.

Γνωρίζομεν, Λαέ, τὸ ῥήτόν τοῦ Condillac, γνωρίζομεν, ὅτι ἡ σκέψις εἶνε ἡ πρώτη τοῦ ἀνθρώπου δύναμις, ὅτι ἡ ἔκφρασις ἢ ἡ ἐκδήλωσις αὐτῆς εἶνε ἐκ τῶν πρωτίστων ἀναγκῶν τοῦ, ὅτι ἡ διάδοσις αὐτῆς εἶνε ἡ προσφιλεσττέρα αὐτοῦ ἐλευθερία· ἀλλ' ὅμως, ἂν καὶ ἡ σκέψις εἶνε ἡ πρώτη δύναμις, ζῆτεῖ τὴν συνδρομὴν καὶ ἄλλων φυσικῶν δυνάμεων, ὡς τὴν δύναμιν τῶν χειρῶν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ χρήματος, ἵνα ἡ βία μὴ κατισχύῃ τῆς ἐλευθεροπροσύνης, ἣτις ὅμως βία εἶνε μηδὲν ὡς πρὸς τὸ μέλλον τοῦ θριάμβου τῆς ἀληθείας, διότι ἀντὶ τὸ κατὰτέλλῃ καὶ καταπιέζῃ τὰς ἀληθεῖς ἰδέας τοῦναντίον λαμπροτέρας ἀναδεικνύει αὐτάς. Καὶ ἐγὼ δὲ καὶ σύ, ὦ Λαέ, διὰ τῶν παρουσιαζομένων εἰς τὴν πορείαν τοῦ φύλλου ἡμῶν ἀντιδράσεων πρέπει νὰ ἰσχυροποιήσωμεν τὸν χαρακτήρα τὸν ἡμέτερον καὶ νὰ παλαιώσωμεν ἠνωμένοι ὡς κολοσσὸς βράχος κατὰ τῶν θραυομένων τέλος ἐπ' αὐτοῦ μικρῶν ἢ μεγάλων κυμάτων· συντόμως δ' εἰπεῖν, κάθε μπάδι γιὰ καλὸ, ὅσον ἀφορᾷ τὸ φύλλον ἡμῶν.

Ἄλλ' ἂν ποτε, ὦ Λαέ, φιλοξενήσῃ ἡμᾶς καὶ ὁ ἀνθρώπινος κλωδὸς ὁ ἐγκλείων ποσαῦτα καὶ τοιαῦτα θύματα τῆς ἐνοχοποιουμένης ἀθωότητος, ἂν ποτε δηλαδὴ φυλακισθῶμεν χάριν τῆς ἀληθείας, τοῦτο θὰ θεωρήσωμεν ὡς τὴν μεγίστην τῶν τιμῶν, ἀφοῦ ὁ Ναζωραῖος βροντοφωνεῖ ἡμῖν: εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσι κτλ. Ναί· δόξαν νομίζομεν τὴν εἰρκτὴν προκειμένου οὐχὶ περὶ κοινοῦ ἐγκλήματος, ἀλλὰ περὶ ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως διὰ τῆς ἐλευθεροτυπίας καὶ ἐλευθεροστομίας, προκειμένου περὶ παρρησίας τῶν ἰδεῶν ἡμῶν, περὶ ἐλέγχου τῶν ἀνθρωπομόρφων τεράτων καὶ περὶ πάντων τῶν τοιούτων. Καὶ τί εἶνε ἡ φυλακὴ ἢ τί σημαίνει πρὸς τοιούτων ὑψηλῶν σκοπῶν; σημαίνει παράδεισον, ἐν τῷ ὁποίῳ ἢ τὸ καθήκον τῆς ἐπιτελέσασα Συνείδησις ἀναπαύεται βρεμβατικῶς. Ἴδου δὲ καὶ ἄλλοι ἰσχυροὶ λόγοι συνηγοροῦντες ὑπὲρ τῆς τοιαύτης φυλακίσεως.

1) Μήπως τὸ Ἀργαστόλιον δὲν εἶνε αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἀκαύσιον δεσμοκτήριον τῶν πτωχῶν καὶ ἐκούσιον τῶν πλουτοκρατῶν;

2) Μήπως ὁ ἀγὼν περὶ ὑπάρξεως δὲν μᾶς καταδικάζει μεθ' ὅλων τῶν ἐργατῶν εἰς πολυετῆ εἰρκτὴν ἢ εἰς ἰσοβία δεσμὰ χάριν μόνον καὶ μόνον ξηροῦ ἄρτου; Δὲν εἶνε ἰσοβιότης ὁ ἐργάτης, ὁ ξυλουργὸς, ὁ ὑποδηματοποιὸς, ὁ ράπτης κτλ. ἀφοῦ ζῶν ἐν τῇ κοινωνίᾳ ὡς ἐλεύθερος πολίτης στερεῖται τοῦ ἀέρος, τοῦ ἡλίου, τοῦ λουτροῦ, τῆς ἐκδρομῆς, τῆς ἐπιστήμης, τῆς τέχνης; Μὴ δὲν εἶνε ἰσοβιότης ὁ ἐργάτης ὁ τραγλοδύτης, ὁ ἐργάτης ὁ κτίζων διὰ κινδύνου τῆς ζωῆς αὐτοῦ τὰ Στωϊκὰ μέγαρα τῶν Σ ἢ Π χρηματιστῶν;

3) Μήπως ἐκεῖ δὲν εἶνε πλέον ἀσφαλισμένος ὁ ἄρτος τοῦ πένητος καὶ μὴ δυναμένου ἄρα νὰ προστιμηθῇ ἐργάτου; μήπως δὲν εἶνε πλέον ἀσφαλισμένος ἐν τῇ φυλακῇ ἢ ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἀγωνιζόμενος πρὸς εὐρέσιν τῆς Ἀνυπάρακτου Ἐργασίας, ἀφοῦ ἡ φιλόστοργος Ἑλληνικὴ Πολιτεία φροντίζει μᾶλλον περὶ τῆς τροφῆς τῶν καταδικῶν

ἢ περὶ τῆς τῶν ἐλευθέρων πολιτῶν διὰ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν παραγωγικῶν τῆς Ἑλλάδος δυνάμεων;

4) Μήπως δὲν εἶνε χειρῶν τῆς φυλακῆς ἢ δήμενος ἢ τριετής νόστος ἡμῶν, ἀφοῦ ἰστάμεθα ἐγκλεισμένοι καὶ παράλυτοι πολλὰκις ἐν τῷ οἰκογενειακῷ ἡμῶν δεσμοκτήριῳ ἢ δωματίῳ στερούμενοι τῶν πάντων καθ' ὑπαγόρευσιν τοῦ ἱατροῦ; μήπως δὲν εἶνε προτιμότερα ἢ φυλακὴ ἢ δήμενος ἢ τριετής, ἀφοῦ ἐν αὐτῇ θὰ κινώμεθα, θὰ παίζομεν, θὰ τρώγομεν καὶ θὰ πίνωμεν; δὲν δύναμεθα λοιπὸν νὰ ἀψηφήσωμεν τὴν φυλακὴν καὶ ἐκ τῶν προρηθέντων μὲν ἐπιχειρημάτων, ἀλλὰ κυρίως φανταζόμενοι τὸ ἀνωτέρω ἐπιχειρημα; λοιπὸν ἄς τάξουμε κ' ἄς ποῦμε, ὅτι ἠθηνήταμεν (ὅπερ μυριάκις χειρὸν, ἀφοῦ ὑγεία μέγιστον ἀγαθόν), ἐπὶ μῆνας ἢ ἔτη.

Δι' ὅλους τούτους τοὺς λόγους δὲν εἶνε παράδεισος ἢ φυλακὴ, ἀφοῦ μάλιστα συνδυάζεται πρὸς αὐτοὺς καὶ 5) ὁ ὕψιστος σκοπὸς, ἂν φυλακισθῶμεν ποτε, ὁ σκοπὸς δηλαδὴ ἡμῶν νὰ μεταβάλωμεν πρὸς καιρὸν τὸ κατ' ἐπιφρημιστὸν λεγόμενον σωφρονιστήριον, ἀλλὰ πρᾶγματι κακουργοποιεῖον τόσων ἀθωοτήτων, ὁ σκοπὸς νὰ μεταβάλωμεν πρὸς καιρὸν αὐτὸ εἰς πραγματικὸν σχολεῖον τόσων ἀθῶων θυμάτων τῆς Τυροικῆς χρηματιστικῆς καὶ γραφειοκρατικῆς θηριωδίας; ἀφοῦ θὰ εὐρωμεν ἐκεῖ τόσους ὁπαδοὺς τῶν παρηγόρων δι' αὐτοὺς ἡμετέρων ἰδεῶν; ἀφοῦ τέλος ἡ φυλακὴ θὰ μεταβληθῇ πῶς ἐπὶ καιρὸν κατὰ τὸ νεώτερον ποινικολογικὸν καὶ ἀνθρωπιστικὸν σύστημα εἰς περιπατητικὴν σχολὴν τῶν σοσιαλιστῶν, ὅπως ἡμέραν τινα σπάσαντες καὶ διαρρήξαντες τὰ δεσμὰ τῶν ἐνταριάσωσι ζῶντας ἐν ταῖς φυλακαῖς τοὺς ἐπισήμους καὶ νομίμους κακούργους καὶ ληστές;

Καὶ νῦν ἀπευθυνόμενος πρὸς Σὲ, ὦ λαέ, ἐπιστῶ τὴν προσοχὴν σου ἐπὶ τῆς πραγματικῆς ἐννοίας τοῦ ζήτω ὁ ἐργάτης, ὅπερ κραυγάζεις καθ' ὑπαγόρευσίν μου, ὅταν ὁμιλῶ πρὸς σέ· θέλω δηλαδὴ νὰ ἐννοήσῃς, ὅτι τὸ ζήτω αὐτὸ δὲν ἐννοεῖ νὰ στρώνῃς μὲν σήμερον διὰ φοινίκων καὶ κλάδων ἐλαιῶν ἢ διὰ βαίων τὴν ὁδὸν τῶν κηρύκων τῶν δικαιωμάτων σου, ἐντὸς δὲ πέντε ἡμερῶν ἢ μέχρι τῆς Παρασκευῆς νὰ ἐτοιμάζῃς δι' αὐτοὺς τὸν σταυρὸν καὶ νὰ δειλιάσῃς καὶ νὰ διασκορπίζῃσαι, ὡς ἐπὶ τοῦ Ναζωραίου· ἀλλ' ἐννοεῖ τὸ ζήτω ἐκεῖνο νὰ μένης σταθερὸς ὑποστηρικτῆς τῶν ἐκάστοτε κηρύκων σου καὶ διὰ τῶν χειρῶν σου καὶ διὰ τοῦ χρήματός σου.

Σεῖς λοιπὸν οἱ φιλότιμοι χωρικοί, σεῖς οἱ Σβορωνάδες, οἱ Σαρλάδες, οἱ Φαρακλάδες, οἱ Βαλταμάδες, οἱ Φραγκάδες, οἱ Βλαχάδες, οἱ Θηγιᾶται, οἱ Ληξουριώται καὶ σύμπαντες τέλος οἱ χωρικοί, ὅπου ἡ ἰδέα ἐπιζωοδότησεν ἐπιτυχεστέρον ἔνεκεν τοῦ προσφουδῆ ἐδάφους, σεῖς λέγω, οἱ χωρικοί, ὡς καὶ ὅλοι οἱ ἐργάται Ἀργαστολίου, σύσσωμοι νὰ ἐπιβλέπητε τοὺς τυράννου σας καὶ ἠνωμένοι νὰ ἐπιβλέπητε καὶ νὰ υπερασπιζήσθε τοὺς μικροὺς ἢ μεγάλους ἐκάστοτε κηρύκας σας.

Λαέ· ἂν συλληφθῇ ὁ Α κήρυξ τῶν δικαιωμάτων σου νὰ ἐπισκέπηται αὐτὸν ἐν φυλακαῖς, τηρῶν τὴν ἐντολὴν τοῦ Ναζωραίου, ἐν φυλακῇ ἦν καὶ ἐπεσκέψασθέ με· λαέ,

ὅταν προστιμηθῇ ὁ Β διδάσκαλος τῶν δικαιωμάτων σου καὶ δὲν ἔχη νὰ πληρώσῃ τὸ πρόστιμον τοῦ δῆθεν παισματος καὶ πλημμελήματος καὶ κακουργήματος, ἀμέσως σὺ νὰ ἐνωθῆς καὶ νὰ συναθροίσῃς δεκαπλάσιον ποσόν, ἵνα ἐνθαρρύνῃς τοὺς κραυγάζοντας τὰ δικαιώματά σου καὶ ἵνα ἀναφανῶσι καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι τάχιστα πρὸς σωτηρίαν σου.

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀπαιτοῦμεν παρὰ πάντων τῶν συνδρομητῶν ἡμῶν, ὡς καὶ τῶν ἐργατῶν ἀγοραστῶν καὶ τῶν δωρεᾶν ἀγνωστῶν νὰ μελετηθῇ καλῶς καὶ νὰ τεθῇ εἰς τὰ ἄδυνα φύλλα τῆς καρδίας των καὶ εἰς τὰ κρύφια καὶ μύχια τῆς διανοίας των πρὸς ἀπομνημόνευσιν, εἰ δυνατόν τοῦτο, καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ἀναπηρᾷ εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἢ ἐρωταπόκρισις, ὁ Α κήρυξ ἐφυλακίσθη; βοήθειαν πρὸς αὐτὸν σύμπαντες· ὁ Β κήρυξ ἐπροστιμηθῇ; συνδρομὴν τιμῆς ἔνεκεν ἀπαντες· οὕτω δὲ μόνον, λαέ, θὰ ἀνεγερθῆς ἐκ τοῦ βαράθρου, εἰς τὸ ὁποῖον κατεκρήμνισαν. Σὲ οἱ μικροὶ καὶ μεγάλοι Ἀληπασσάδες σου ἀπαθῶς θεώμενοί σε καὶ εἰρωνικῶς γελῶντες διὰ τὰς γαινούσας καὶ ὀδυνηρὰς πληγὰς σου.

Κλείων τὸ ἄρθρον τοῦτο, λαέ, καὶ πάλιν συνιστῶ τὴν ἐνωσίν σου καὶ ἔσο τότε πεπεισμένος, ὅτι εἰς τὴν πνοήν σου καὶ μόνην θὰ πέσωσιν ἐρείπια καὶ τὰ ἱεροδίκεια καὶ αἱ κατακόμβαι τῆς ἐποχῆς.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΗΣ ΒΑΝΔΑΛΙΣΜΟΙ.

Προχθὲς εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος προσελθὼν ὁ Σπυρίδων Γ. Χέλμης ἔφερε τὸ μικρὸν κοριτσάκι τοῦ Ρόζαν καὶ κατήγγειλε πράξιν, ἣτις οὐδεμίαν ἄλλην ἐπιδέχεται ἰκκνοποίησιν ἢ τὴν ἀπόλυσιν καὶ τὴν ποινικὴν καταδίωξιν τῆς διδασκαλίσεως κ. κ. Ἀλεξάνδρος Μπασιᾶ.

Ἡ κυρία αὕτη, ἐπειδὴ τὸ δυστυχημένον κοριτσάκι δὲν ἐγνωρίζε τὸ μάθημα, θεωροῦσα προφανῶς τὸ σχολεῖον ὡς ἀγέλην ζῶων, νευρικῶς ὀργισθεῖσα, κατέφερε βαρὺ κτύπημα ἐπὶ τοῦ ἄνω μέρους τοῦ βραχίονος, ἐκ τοῦ ὁποίου ἡ ἐντελής ἀθρόνεια τῶν νεύρων τῆς χειρὸς καὶ ἡ ἐξόγκωσις αὐτῆς ἀκολουθημένης ὑπὸ πόνων δριμύων.

Τὸ σκοτεινὸν καὶ φρικιαστικὸν τοῦ πράγματος ἀλγεινοτάτην προξένησεν ἐντύπωσιν διεγείρουσαν τὴν ἀγανάκτησιν κατὰ τῆς ἀθλίης καταστάσεως τοῦ σχολεῖων.

Καὶ τώρα περιμένομεν νὰ ἴδωμεν τὰς ἐνεργείας τοῦ δεινοῦ ποδηλατιστοῦ κ. Ἐπιθεωρητοῦ καὶ τοῦ ἐποπτικοῦ συμβουλίου τῆς Κεφαλληνίας.

ΙΔΟΥ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗ!

Τὴν Κυριακὴν τρεῖς ἢ τέσσαρες ἵππεῖς τῆς χωροφυλακῆς, καταδιώκοντες τοὺς ἐν Σαρλάταις κυνηγοὺς, κυριολεκτικῶς τὰ κτήματα τὰ ἕκαμαν θάλασσαν καὶ τοιοῦτοτρόπως ὁ νόμος πρὸς τήρησιν τοῦ μὴ κυνηγεῖν ἐφαρμόζεται διὰ τῆς καταστροφῆς τῶν κτηνικῶν ὑπ' αὐτῶν τῶν ὀργάνων τῆς ἀσφαλείας τῆς περιουσίας. Ἐξόχως τήρησις ἐνός κατόπιν τοῦ νόμου διὰ τῆς φαικτῆς καταστροφῆς τοῦ σπουδαίου νόμου τῆς ἀσφαλείας τῆς περιουσίας. Νὰ! αἱ ἐπιθέ-

σεις τῶν Βουλγάρων ἐν μέσῳ Κεφαλληνίας, ὁ Κεφαλλῆνας! νὰ οἱ ἐμφωλεύοντες ἐχθροὶ σου. Μὰ τί χρωστᾷς ὁ κτηματίας νὰ καταστρέφῃται χάριν καταδιώξεως τοῦ κυνηγίου; Καταγγείλατε, ὁ φιλότιμος Σβορωνάδες, τοὺς βανδαλοὺς ἵππεῖς καὶ, ἂν μὴ ἀποζημιώσωσι διὰ τοῦ νόμου τὴν φθορὰν τῶν ἀμπελῶν σας καὶ τῶν σπαρτῶν σας, τότε κάμετε, ὅτι ὁ Θεὸς σας φωτίσει.

Πρωτοφανὴς βιομηχανία.

Διὰ τὴν Κεφαλληνίαν βεβχίως εἶνε βιομηχανία πρωτοφανῆς ἢ κατασκευὴ σημάτων ἢ κωδῶνων γλυκοῦ ὑπὸ γυναικῶς.

Μεταβάλλοντας τὴν Δευτέραν εἰς Λειβαθῶ καὶ διεργόμενοι διὰ τοῦ συνοικισμοῦ Κατσακίτατα μεταξὺ τῆς ὁδοῦ Σαρλάτων—Βουτσινάτων ἐκπληκτοὶ εἶδομεν νὰ τοποθετῆται παρὰ πολλῶν κώδων μέγας ἐπὶ ὑποζυγίου χάριν τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γερασίμου· ἐκ τοῦ φυσικοῦ τῆς περιεργείας ἐνστάτικου παρακινούμενοι ἐπλησιάζομεν εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνον καὶ εἰσελθόντες ἐν τῇ οἰκίᾳ εἶδομεν τὴν μεταλλευτικὴν κάμινον καὶ τὸν τύπον (φόρμυ) τῶν σημάτων, ὡς καὶ πάντα τὰ σχετικὰ, καὶ ἐθαυμάσαμεν πλεῖστον τοὺς κώδωνας μαθόντες μάλιστα, ὅτι οὗτοι γίνονται ὑπὸ τῆς Κιχάρης χήρας Φωτεινοῦ Κατσακίτη αὐτοδιδάκτως σχεδόν.

Ἴδου θαῦμα, καὶ θαῦμα γυναικείας αὐτοδιδασκαλίας καὶ ἐπιμονῆς, δι' ἣς οἱ ἐξοχικοὶ ναοὶ ἐφοδιάζονται διὰ σημάτων ἐντοπίων καὶ εὐήγων μὴ ὑφιστάμενοι ἐξοδα τελωνειακὰ καὶ φορολογικὰ καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα βάρη.

Τώρα πρὸς ταυαύτης βιομηχανίας τί λέγουσιν οἱ συντηρητικοὶ τῆς ἐποχῆς, οἵτινες θέλουσι τὴν γυναικᾶ ἐν τῇ πκτρίδι ἡμῶν μόνον διὰ μαγειρεύμα καὶ διὰ πλύμα;

ΕΚΔΟΣΙΣ ΣΤΙΓΜΑΜΑΤΟΣ.

Μεταξὺ τῶν τελευταίων ἔργων τοῦ ἐκ Ρωσσίας μεγάλου συγγραφέως Λέοντος Τυλστόη καταλέγεται καὶ τὸ ἔξογον «Τὸ τέλος τῆς ἐποχῆς μας», ὅπερ ἐδημοσιεύθη ἐν Παρισίοις κατ' Ἰανουάριον τοῦ 1906. Ἐκ τῆς Γαλλικῆς ἐκδόσεως μεταφράσθη πάραυτα εἰς τὰς πλείστας τῶν εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν, νῦν δὲ τὸ πρῶτον εἰς τὴν ἡμετέραν διὰ τοῦ κ. Σπυρίδωνος Γερασίμου Φραγκοπούλου. Ἐὰν κρίνωμεν ἐκ τοῦ εἶδους τοῦ μεταφρασθέντος συγγραμματος τὸν Σ. Φραγκόπουλον, δὲν δύναμεθα νὰ μὴ ἐκφράσωμεν πρὸς αὐτὸν τὰ συγχαρητήρια ἡμῶν διὰ τὴν εὐγενεστάτους παλμοὺς πάλλουσιν καρδίαν του, ἀφοῦ δὲν μετέφρασε συγγραμμα αἰσχρὸν καὶ μυθιστορικὸν πρὸς χρηματισμὸν, ὡς οἱ μεγαλόσχημοι μεταφρασταί, ἀλλ' ἔργον φιλοσοφικόν, κοινωνιολογικόν, ἱστορικόν, ἔργον χριστιανικόν, βάσις τοῦ ὁποίου εἶνε ἡ ἀλληλεγγύη τῶν ἐθνῶν καὶ ἡ κατάργησις τῆς βίας ὑπὸ τῶν λεγομένων πεπολιτισμένων δῆθεν κρατῶν. Καὶ πάλιν συγχαίρομέν σοι κ. Φραγκόπουλε.

ΚΑΛΩΣ ΗΛΘΕΤΕ!

Καλῶς μᾶς ἤλθετε, φίλτατε ἵπποτα Νεγροπόντες ὀποῦχες ἵπποδοσίμιοι· στὰς φυλακὰς ἀφρόντες· καλῶς μᾶς ἤλθετε, Λούκουλλε, ὦ Μιλτιάδη Κόντε, μὰ ῥώτησες πόσον βαλεῖα εἶν' τὰ νερά τοῦ πόντε;

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ ΤΗΣ ΑΝΤΥΠΑΣ

καλῶς μὰς ἤλθεσ ποίμο μου, ποῖός εἶνε τὸ σεκόντο, ποῖός εἶν' τὸ τρίτο νόμμερο γιὰ νάχουμε τὸ κόντο· καλῶς μὰς ἤλθεσ, μάθε δέ: il mondo è rotondo e navigando chi non sa πάει μὲ μιά; in fondo· καλῶς μὰς ἤλθεσ, εὐθύμε κύρ Μιλτο Νεγροπόντε ἀλλὰ μὴ μπάει, σκιάζουσι, ἢ βίζιτα σ' α μόντε.

Καλῶς ἤλθεσ Δημητράκη
ἢ μικροῦτικε 'Ραλλάκη'
καλῶς ἤλθεσ κύρ Σβορώνε
ὁποῦ ἔγνοιας μού σέ τρώνε·
καλῶς ἤλθεσ, ὦ κομψούλη
γιὰ τὸ γάμο τοῦ Κουτρούλη·
καλῶς ἤλθεσ στήν Κυρία:
Περιοφέραια Εὐρεΐα·
καλῶς ἤλθεσ, ὦ Σβορώνε
ἀλλ' ἀκοῦν τ' αὐτιά μου, Μόνε!

Τίς δ' εἶνέ τις Μενέλαος καὶ τί ζητεῖ ὄω πέρα;
ἤλθε νὰ πάρη, φαίνεται, τῆς Λάσης τὸν ἀέρα.

ΒΑΘΕΩΣ ΛΥΠΟΥΜΕΘΑ

καὶ ἡμεῖς διὰ τὴν μετὰθεσιν καὶ ὑποβιβασμὸν συνάμα τοῦ κ. Πολυκαλῆ. Τὸ δικηγορικὸν σῶμα, συνελθὸν ἅμα τῇ δημοσιεύσει τῆς μεταθέσεως, διὰ πλειονοψηφίας συνέταξεν ἀνεκφορὰν πρὸς τὴν κυβέρνησιν ζητοῦν τὴν ἀνάκλησιν τῆς μεταθέσεως. Ἐλπίζομεν, ὅτι ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψει τῆς δικαίας περσαστάσεως τοῦ δικηγορικοῦ συλλόγου, ὡς καὶ τὰ παράπονα τῆς ἡμετέρας κοινωνίας, ἐκτιμῶσῃ τὸν κ. Πολυκαλῆν ὡς τίμιον καὶ τοῦ καθήκοντος ὑπάλληλον θὰ ἀνακλήσῃ τὴν περὶ μεταθέσεως διαταγὴν αὐτῆς ἐπαναφέρουσα αὐτὸν εἰς τὴν ἐν Ἀργοστολίῳ θέσιν του.

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΟΝ.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἀπεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη τὴν Δευτέραν ὁ ἐπὶ δεκαεξαετίαν δήμαρχος Κάτω Λειβαθοῦς διατελέσας μικκρίτης πλέον Δημήτριος Σάρος· ὅστις καὶ ὡς δήμαρχος καὶ ὡς ἐργολάβος καὶ ὡς πολίτης, διεκρίνετο διὰ τὴν εὐθύτητα τοῦ χαρακτήρος του κατ' ὁμόφωνον πληροφορίαν τῶν Λειβαθινῶν. Ἡ κηδεία του ἦτο ἐπιβάλλουσα ἐν τῷ Ἁγίῳ Ἰωάννῃ Σαράδων διὰ τὴν ἀσφυκτικὴν συρροὴν τῶν ἐκτιμώντων τὴν μνήμην του συλλυπομένων του καὶ πολλῶν ἐξ Ἀργοστολίου οἰκῶν του.

Συλλυπούμεθα ἐκ καρδίας τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος καὶ ἡ πίστις τῆς ἀθανασίας αἰς περηγορήσῃ αὐτήν.
Ἐκ τῆς Διευθύνσεως.

Κύριε Δήμαρχε καὶ κύριοι Σύμβουλοι.

Ἐνῶ ἤρχισαν τὰ καύματα τῆς μεσημβρίας ἀρκετὰ φλογερά, ἐν τούτοις ὁ μαρμαρινὸς δελφίν τοῦ Τοῦλ διψᾷ καὶ ὁ κόσμος τῆς ἀγορᾶς δὲν ἔχει νερὸ οὐχὶ μόνον,

ἵνα καθαρίζηται καὶ πλύνηται, ἀλλὰ δὲν ἔχει νεράκι σαξιά νὰ δροσίση οὔτε τὰ λάχανά του, οὔτε τὴν γλώσσαν του. Μὰ κύριοι σύμβουλοι, διὰ τί ἐστῆθη ὁ δελφίν; χάριν καλλιτεχνικῆς σπουδῆς ἢ χάριν ὕλικῆς ἀνάγκης τοῦ ὕδατος ἐν μέσῃ ἀγορᾶ; εἰς τὰ πολιτισμένα μέρη φροντίζουσι καὶ διὰ τοὺς σκύλλους καὶ ἔχουσιν ἀγγεῖα, ἵνα διψῶντες πίνωσι καὶ μὴ λυσσῶσι καὶ ἐδῶ εἰς τὸ πικολο Παρίσι νὰ λυσσιάζωσιν οἱ ἄνθρωποι; Φροντίσατε τάχιστα, διότι: ἡ λύσσα μάτια δὲν ἔχει καὶ ἂν ἔχη δὲν εἰδλέπει!

Διψαλέος.

ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΤΑΙ

ὁ κ. Δήμαρχος νὰ καθησυχᾷ τὰ ἀνήσυχα πνεύματα τῶν πτωχῶν τῶν μελλόντων νὰ εἰσχυθῶσιν εἰς τὸ πτωχοκομεῖον τῆς οἰκίας του ἐπὶ μῆνης 20, ἂν ἀρχίσῃ ἡ λειτουργία ἀπὸ 1 Μαΐου, δηλῶν, ἂν θὰ ἐλαττώσῃ τὸν χρόνον τούτον, ὡς καὶ πρότερον ἔπραξεν, ὡς γνωστὸν, ἄλλως qui tacet, confirmat (= ὁ σιωπῶν ὁμολογεῖ), ὅτι θὰ κόμη ὅ,τι θέλει διὰ τὰς ἐπιγραφὰς 1908 ἢ 1909 διὰ τοῦ Μαΐου τὴν Λαμπράν.

ΟΠΗ ΥΠΟΝΟΜΟΙ

παρ' οἰκίαν Στυλιανοῦ Χριστοδουλάτου ἐδέχθη χθὲς ἐν μικρὸν παιδίον χωσθὲν μέχρις ὀσφύος εἰς τὰς βορβορώδεις ὕλας. Μὰ κύριοι ἀρμοδίοι μὴ περιπατεῖτε μόνον εἰς Πλάκκον, ἀλλὰ βεζιτάρετε καὶ τὸ λυσσόστρατον!

ΠΑΡΑΠΟΝΟΥΝΤΑΙ

οἱ περίοικοι τοῦ Καταστήματος Π. Κυπριώτου, ὅτι τὸ ἐν λόγω Κατάστημα κατασκευάζει ἄρτους λιποβαρεῖς καὶ χειρίστης ποιότητος πρὸς βλάβην τῆς υγείας τῶν πολιτῶν, οὗς πωλεῖ πρὸς πενήκοντα λεπτά ἕκαστον! Παρακαλεῖται ἡ διεύθυνσις τῆς ἀστυνομίας, ὅπως μὴ ἐγκαταλίπη εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν διαφόρων ἐπιτηδεῶν τὴν υγείαν ὀλοκλήρων συνοικιῶν.

Δηλοῦμεν ἅπαξ διὰ παντός πρὸς πάντας τοὺς συνδρομητὰς καὶ μὴ τοιούτους, ὅτι τὸ φύλλον ἡμῶν δὲν δέχεται διαφημίσεις ἐμπορικὰς (βεκλάμας) οὐ μόνον διότι ἀπαγορεύεται σοσιαλιστικῶς τὸ τοιοῦτον, ἀλλὰ καὶ διότι πρακτικώτατοι λόγοι τῆς συντηρήσεως τοῦ φύλλου ἐπιβάλλουσιν ἡμῖν τούτο· διότι, ἂν δεχθῶμεν βεκλάμας τοῦ Α ἢ Β, τότε θὰ ἔχωμεν ἐπιθέσεις ἐξ ὅλων τῶν συνδρομητῶν ἐμπόρων, καπνοπωλῶν, ραπτῶν, ζαχαροπλαστῶν κτλ. ὅπως καταχωρῶμεν καὶ αὐτῶν διαφημίσεις καὶ τότε τὸ φύλλον ἡμῶν ἀπώλετο διὰ παντός, ἀφοῦ θὰ μεταβληθῇ ἀπὸ τῆς 1ης σελίδος μέχρι τῆς 4ης εἰς βεκλάμας τῶν συνδρομητῶν του. Ταῦτα πρὸς γνώσιν πάντων τῶν ποθούντων τὸ φύλλον οὐχὶ ὄργανον ἐμπορικῶν διαφημίσεων, ἀλλ' ὄργανον ἐλέγχου καὶ ἀληθείας.
Ἡ Διεύθυνσις.

Τύπος © ΜΑΝΤΖΑΡΗ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ